

תת"ע 256627/91 - מ.י. מחלקת תביעות תנועה-משטרת ישראל נגד משה גבריאלי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 256627-91 מ.י. מחלקת תביעות תנועה-משטרת ישראל נ' גבריאלי

בפני כב' השופט דן סעדון
מ.י. מחלקת תביעות תנועה-משטרת ישראל
נגד
משה גבריאלי ע"י עו"ד פיינבלט

החלטה

לפני בקשה לביטולו של פסק דין שניתן שלא בנוכחות המבקש.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון וביטוח בתוקף. ביום 21.4.91 נגזר דינו של המבקש בין היתר לפסילת רישיון. במהלך 23 השנים האחרונות שהה המבקש מעבר לים ולדבריו לא ידע כלל על פסק הדין. עוד טוען המבקש כי מאז שקיבל לראשונה רישיון כדן, רישיונו מעולם לא פקע או בוטל והיה תמיד בתוקף. כראיה לטענה זו הציג המבקש אישור משרד הרישיון המתייחס לרישיון בתוקף של המבקש בין יום 15.10.90 עד 15.10.91. ב"כ המבקש הציג גם מסמך שנטען - אך לא הוכח - כי הושג כפלט ממערכת "דותן" ולפיו מעמדו של המבקש דנא בפלט הוא כשל "נאשם 2". עוד מצביע ב"כ המבקש על המילה "הסבה" בפלט מערכת הדותן. לטעמו די באלה כדי לעורר חשש לעיוות דין שנגרם למבקש שדי בו כדי לבטל את פסק הדין. ואחרון, ב"כ המבקש מציג פלט רישום הרשעות של המבקש בתעבורה ממנו עולה כי אין רשומות לחובתו של המבקש הרשעות כלשהן.

ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, מדובר בתיק ישן משנות ה-90 אשר בוער ולמשיבה אין חומר המתייחס לתיק זה. עם זאת נטען קיימת חזקה לפיה בית המשפט נתן פסק דין נגד המבקש על יסוד הליך תקין ואישור מסירה כשר. מכאן שהנטל לסתור חזקת תקינות זו רובץ לפתחו של המבקש והוא לא עמד בנטל זה ועל כן דין בקשתו להידחות. עוד נאמר כי אין ממש בטענה כי למבקש נגרם עיוות דין או כי קיים חשש לעיוות דין וזאת מבלי שהוצגו מטעם המבקש ראיות ממשיות לצורך ביסוסו של חשש כזה. כך למשל נטען כי העובדה שלמבקש היה רישיון תקף בין השנים 1990-1991 אינה מעידה בהכרח כי היה לו רישיון תקף גם במועד ביצוע העבירה. עוד נאמר כי העובדה שכיום גיליון ההרשעות של המבקש בתעבורה הוא ללא רבב עשוי לנבוע ממחיקת הרשעות נוכח חלוף זמן כה רב.

דין והכרעה

על מנת להביא לביטולו של פסק הדין שניתן נגד המבקש נדרש המבקש להצביע על אחת מאלה: ראשית, כי קיים טעם סביר לאי התייצבותו לדיון בו נשפט בהיעדרו; שנית, כי אי ביטולו של פסק דין עשוי להסב לו עיוות דין. לטעמי, המבקש לא עמד בנטל הרובץ לפתחו. אסביר.

ביום 21.4.91 ניתן פסק הדין נגד המבקש, בהיעדרו. פסק הדין ניתן על ידי בימ"ש לתעבורה. בפסיקתו של בית המשפט העליון הוכרה חזקה לפיה פסק דין שניתן בהיעדר הגנה בהליך אזרחי ניתן בהליך תקין באופן המעביר את הנטל להראות פגם בהליך (כמו היעדר הזמנה כדן) או סיכויי הגנה טובים (שהם העילות לביטולו של פסק דין בהליך אזרחי שניתן בהיעדר הגנה) מוטל על הטוען לביטול (ראו: רע"א 1645/03 עמידן (שנייצר) נ' בנק לאומי לישראל (לא פורסם)). לטעמי, הגיונה של הלכה כללית זו חל לא רק בהליכים אזרחיים אלא גם בהליכים לא אזרחיים בהם נותן בית המשפט פסק דין לאחר ששוכנע לכאורה בקיומה של פרוצדורה מסוימת (במקרה זה- זימון כדן של המבקש לדיון). גם במקרה זה נהנה, לטעמי, פסק דינו של בימ"ש לתעבורה מחזקה כי ניתן בהליך תקין ועל יסוד אישור מסירה כדן באופן המעביר את הנטל הטקט לסתור את החזקה אל כתפי המבקש. ער אני לכך שב"כ המבקש הסתייג במהלך הדיון מקיומה של חזקה זו אולם יש לזכור כי אין מדובר בחזקה חלוטה אלא רק בחזקה היוצרת הנחת תקינות לכאורה באופן המעביר את כתפי המבקש את הנטל לסתור אותה. אכן, העובדה שיש נאשמים המצליחים להראות פגמים בהליך הזמנתם אינה גורעת מקיומה של החזקה אלא רק מצביעה על כך כי עלה ביד נאשמים אלה לסתור את חזקת תקינות ההליך באופן המזכה בביטול פסק הדין ודיון מחודש בעניין כולו.

למרבה הצער, לא ניתן לקבוע כי המבקש עמד בנטל הרובץ לפתחו שכן לא הובאה כל ראיה של ממשעל מנת לסתור את חזקת תקינות ההליך - הכוללת גם את ההנחה כי פסק הדין ניתן על סמך אישור מסירה כדן. במצב דברים זה, אין מנוס מלקבוע כי המבקש לא הצביע על טעם סביר לאי התייצבותו לדיון בעניינו.

לטעמי המבקש גם לא הצביע על חשש לעיוות דין. ראיותיו של המבקש בנקודה זו הן כלליות ועמומות ואין בהן די על מנת להביא למסקנה ולו גם לכאורה כי קיים חשש לעיוות דין. המבקש הביא אמנם תדפיס משרד הרישוי המלמד כי היה בידו רישיון נהיגה תקף בין 15.10.90-15.10.91 אולם אין בכך כדי לסייע לו בהליך זה שכן לא ברור מהו המועד שייחסה המשיבה למבקש נהיגה ללא רישיון תקף וממילא לא הובא אישור ספציפי המתייחס לנקודת זמן זו ממנו ניתן ללמוד כי למבקש אכן היה רישיון בתוקף במועד העבירה לכאורה. איזכור המבקש במערכת "דו"ח" כ"נאשם 2" הייתה עשויה להצביע - אילו היו מובאות ראיות נוספות על כך שמאן דהוא עשה שימוש שלא כדן בזהותו של המבקש - על קיומו של חשש מפני עיוות דין. אלא שכאמור, ראיות כאלה לא הובאו ובנסיבות אלה אין לצערי די בפלט מחשב עם חלקי מידע שלא ברור מי הזין אותם ולא ברור כיצד יש לקרוא אותם ולא ברור באיזה הקשר נרשמו הדברים על מנת להראות כי קיים במקרה זה חשש מפני עיוות דין. אשר להיעדר הרשעות בתעבורה. כפי שצינה ב"כ המשיבה, ייתכן ורישום העבירה שבה הורשע המבקש נמחק בשל חלוף שנים רבות ממועד ההרשעה. נוסף על כך, משאין מחלוקת כי המבקש הורשע בדיון ודינו נגזר לא ברור איזו משמעות, אם בכלל, יש לייחס לכך שהרשעה זו לא נרשמה (או נרשמה ונמחקה) בגיליון ההרשעות התעבורתי של המבקש.

סוף דבר - לצערי, המבקש לא הראה טעם סביר לאי התייצבותו לדיון בעניינו ולא הביא ראיות מספיקות לכאורה שהיה

בהן כדי להקים חשש כי שפיטתו בהיעדרו הסבה לו עיוות דין. משכך, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק הדין.

ניתנה היום, י"ג אדר תשע"ד, 13 פברואר 2014, בהעדר
הצדדים.